

Ὁ γεροντότερος, ἐζωσμένος φιάλην ὕδατος καὶ φέρων ἐπὶ κεφαλῆς ἀνάλατον ἄρτον, ἐσημείωσε διὰ τοῦ ραβδίου του τετράγωνόν τι ἐπὶ τῆς ἄμμου καὶ ἔγραψεν ἐντὸς ρητόν τι τοῦ Κορανίου, καὶ ἀφοῦ ἀνεπαύθησαν, ἀνεχώρησαν διαβάτες ὅλοι διὰ τοῦ ἡγιασμένου ἐκείνου τετραγώνου.

Νέος τις ἔμπορος, ἡλιοκαῆς καὶ ραδινὸς νεανίας, ἔπνευε σύννους καὶ μελαγχολικὸς τὸν ἀφρίζοντα λευκὸν ἵππον του. Μήπως ἄρα ἐσκέπετο τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν νεκρὰν σύζυγόν του; Μόλις πρὸ δύο ἡμερῶν τὴν ἐδέχθη εἰς τὴν πόλιν ἐπὶ πολυτελῶς κεκοσμημένης καμήλου· ἐναυλα εἰσέτι ἦσαν εἰς τὰς ἀκοάς του τὰ ὄσματα τῶν γυναικῶν, καθὼς καὶ ἦχοι τῆς μουσικῆς ἀναμειγμένοι με τοὺς πυροβολισμούς, τοὺς ὁποίους ἔριπτον αὐτὸς καὶ οἱ φίλοι του, εἰς ἐκδήλωσιν τῆς χαρᾶς των· καὶ ἦδη μόνος, ὡδοιπόρει ἐν μέσῳ τῆς ἀχανοῦς ἐρήμου.

Τοὺς ἡκολούθησα πολλὰς κατὰ σειρὰν νύκτας· ἀνεπαύοντο τακτικὰ εἰς τὰς κρήνας, κάτωθεν τῶν ὑψηλῶν φοινίκων, ἄλλοτε πάλιν ἐφόνευον μίαν τῶν καμήλων, ὅπως προμηθευθῶσι κρέας καὶ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον τοῖς ἔλειπεν.

Αἱ ἀκτίνες μου ἐδρόσιζον τὴν καίουσαν ἄμμον καὶ τοῖς ἐδείκνυν τοὺς γυμνοὺς βράχους, νεκρὰς νήσους τῆς ἐρήμου, καὶ ὅμως ἡ πορεία των ἐξηκολούθει εὐτυχῆς, οὔτε ἐχθρικὰς φυλάς ἀπῆντων, οὔτε ἡ φθοροποιὸς καταιγὶς τοὺς κατελάμβανεν.

Εἰς τὴν πατρίδα ἡ νεκρὰ σύζυγος προσήχθετο διὰ τὸν πατέρα καὶ τὸν σύζυγόν της· περιφροντὶς ἡ δυστυχῆς ἡρώτα τὸν λάμποντα καὶ μειδιῶντα δίσκον μου.

— Εἰπέ μου, ἀπέθανον; ζοῦν ἀκόμη;
Ἦδη διέβησαν τὴν ἔρημον καὶ ἀναπαύονται ὑπὸ τὴν δρόσον τῶν φοινίκων· κρώζοντα πετῶσιν ὀλόγυρά των τὰ ὄρεα· ὁ δὲ πελεκᾷν ρίπτει ἐπ' αὐτῶν τὰ περιέργα βλέμματά του· ἡ τρυφερὰ βλάστησις κυρτοῦται ὑπὸ τοὺς βαρεῖς πόδας τοῦ ἐλέφαντος, ὁ δὲ Μαῦρος ἐπιστρέφει ἀπὸ τὸ παζάρι εἰς τὴν ἔρημον καλύβην του· αἱ γυναῖκες των μετὰ τὴν μακρὰν καὶ διὰ χαλκίων κομῶν κεκοσμημένην κόμην των ὀδηγοῦσι τὰ φορτωμένα ὑποζύγια, ἄδουσιν τὰ ἐγγῶρια ὄσματα των, ἐνῶ εἰς τὰς ἀγκάλας των κοιμῶνται γυνὰ τὰ οὐλότριχα μικρά των· εἰς τῶν Μαύρων σύρει δεδεμένον μετὰ σχοινίον μικρὸν λεοντιδεά, τὸν ὁποῖον ἡγόρασεν εἰς τὸ παζάρι· τὴν ἡ συνοδία πλησιάζει τὸ καραβάνιον· ὁ νέος ἔμπορος κάθηται ἀκίνητος καὶ ρεμβώδης· πάντοτε σκέπτεται τὴν ὥραιάν του γυναικᾶ. Αἴφνης ἐγείρει τὴν κεφαλὴν· σύννεφόν τι μοῦ ἐσκέπασε τὴν εἰκόνα, τοῦτο ἡκολούθησε καὶ ἕτερον καὶ κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν δὲν ἡδυνήθη πλεονὲς νὰ τοὺς ἴδω.

* *

* * *
Ἐσπέρα εἰκοστὴ τρίτη.

«Ἀπόψε, μοι ἔλεγεν ἡ Σελήνη, θὰ σοὶ δώσω εἰκόνα τινὰ τῆς Φρανκφούργης· τὴν

προσοχὴν μου διήγειρεν ἐκεῖ μία οἰκία· δὲν ἦτο οὔτε ἡ γενέθλιος τοῦ Γκαίτε, οὔτε τὸ δημαρχεῖον· ἦτο πτωχικὴ τις οἰκία εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁδοῦ τῶν Ἰουδαίων, ἡ κατοικία τοῦ Ρότσχिल्δ.

Ἐβλεπον διὰ μέσου τῶν ἀνοικτῶν παραθύρων· ἦτο πεφωτισμένη· πολυτελῶς ἐνδεδυμένοι ὑπηρετοὶ ἐκράτουν βαρύτιμα ἀργυρᾶ κρηοπήγια καὶ ἔκλινον πρὸ τινος γραίας κυρίας, τὴν ὁποίαν κατεβίβαζον ἐπὶ τινος ἀνακλίντρου εἰς τὸ κάτω πάτωμα· ὁ οἰκοδεσπότης προσῆλθεν ἀσκηπῆς καὶ μετὰ σεβασμὸν ἐφίλησε τὴν δεξιὰν τῆς γραίας· ἦτο ἡ μήτηρ του· ἐχαιρέτισεν ὅλους φιλικῶς· καὶ ἔπειτα τὴν ἔφερον εἰς τὴν πλησίον στενὴν ὁδὸν ἐντὸς μικρᾶς τινος πτωχικῆς οἰκίας.

Ἐκεῖ ἤθελε πάντοτε νὰ μένη, διότι ἐκεῖ ἐγεννήθη, ἐκεῖ ἀνέθρεψε τὰ τέκνα της καὶ ἀπ' ἐκεῖ τέλος ἤνθισεν ἡ εὐτυχία των· ἐπίστευε δὲ ὅτι ἐὰν ἄφινε τὴν πτωχὴν ἐκείνην οἰκίαν ἀμέσως θὰ τὴν ἐγκατέλειπε καὶ ἡ εὐτυχία. Ἦτο ἰδιοτροπία της, τί τὸ θέλεις!

Ἡ Σελήνη ἐκρύβη πάλιν, ἐγὼ δὲ ἐσκέπτομην τὴν ἰδιότροπον ἐκείνην γραίαν, ἥτις δὲν εἶχε παρὰ νὰ εἰπῇ μίαν λέξιν καὶ θὰ ἐκατόκει εἰς τὴν ὠραιότεραν ἔπαυλιν τοῦ Ταμέσεως ἢ τῆς Νεαπόλεως· ἀλλ' ἡ δεισιδαιμονία δὲν τὴν ἄφινε, ἀμέσως δὲ ἐσκέφθη τὴν ὥραιάν εἰκὼν θὰ ἐγίνετο ἐὰν τὴν ἐπέγραφες «ἡ Μήτηρ».

* *

Ἐσπέρα εἰκοστὴ τέταρτη.

— Θὰ σοὶ δώσω, μοι εἶπεν ἡ Σελήνη, εἰκόνα τινὰ τῆς Σουηδίας.

Ἀναμέσῳ τοῦ σκοτεινοῦ καὶ μελαγχολικοῦ ἐκ πευκῶν δάσους, πλησίον τοῦ ποταμοῦ Γόθσε, κεῖται τὸ ἀρχαῖον μοναστήριον τοῦ Βρέτα· ἐκεῖ εὐρίσκονται ἐντὸς λιθίνων μεγαλοπρεπῶν σαρκοφάγων οἱ ἀποθανόντες βασιλεῖς· ἐπὶ τῆς θύρας τῆς εἰσόδου κρέμαται ἐστηριγμένοις τὸν τοῖχον διὰ δοκοῦ παλαιόν τι κεχρυσωμένον στέμμα. Ὁ σκώλης διεπέρασε τὸ ξύλον καὶ ἐξῆλθε ἀπὸ τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ ἐμβλήματος, μ' ὅλον τοῦτο ὁ χρυσὸς λάμπει εἰσέτι ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ἀκτίνων μου.

Κοιμῶνται τὴν ἡμέραν αἰώνιον, ἀλλ' ἐγὼ τοὺς ἐνθυμοῦμαι ζωηρότατα· πολλὰκις ἔρχονται ἕως ἐδῶ ξένοι διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου ἀπὸ τὸν ποταμὸν καὶ ἐπισκέπτονται τὸ παλαιὸν μαυσωλεῖον, ἀποκαλύπτονται εὐσεβῶς πρὸ τόσων μεγαλειότητων καὶ μετὰ συγκινήσεως ἀκούουν τὰ ὀνόματα τῶν τεθνεώτων βασιλέων. Μετὰ συμπληθητικὸν μειδίημα ἐγείρουν τὸ βλέμμα ἐπὶ τοῦ σκωληκοβρώτου στέμματος καὶ χωρὶς νὰ θέλουν φιλοσοφοῦσιν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης ματαιότητος. Κοιμηθῆτε! εὐσεβεῖς ἄρχοντες, ἡ Σελήνη δὲν σᾶς λησμονεῖ... πάντοτε θὰ σᾶς περιβάλλῃ μετὰ τὰς ἀργυρὰς της ἀκτίνες.

X.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

κ. Δημήτριον Κ. Τ. Ζάκυνθο. Μὴ πιστεύετε ὅτι θὰ τὸ κατορθώσετε, διότι ἀπόφασιν ἀμετάθετον ἔχομεν νὰ δημοσιεύωμεν τὸ ὄνομά σας — ὅχι πλεονεξία τῶν ἀρχικῶν σας στοιχείων — πρῶτον-πρῶτον ἐν τῇ Γραμματοκιβωτίῳ μὰς μέχρι συντελείας... «Ἐκλεκτῶν», διότι οὐδέποτε, κύριε, ἐξέβιασε τὴν συνειδήσιν σας ἵνα ἐγγραφῆτε συνδρομητὴς, λαμβάνοντες μάλιστα τακτικῶς τὸ φύλλον. — κυρίας κ. Σοφίαν Φοντριέ, Μαρίαν Λύδην, Ρηγίναν Χ. Λούζη, καὶ κ. Νικόλαον Καλαμᾶν, Νικόλ. Αναγιάννην, Νικόλαον Χρυσανθίδην, Κυριάκον Συμεωνίδην, Χρήστον Συρίχαν, Λεωνίδαν Δραζίνον, Ἀντώνιον Σαρηγιάννην, Ἀθανάσιον Λεοντὴν διδάσκ., Γεώργιον Κοντοβελλῆν, Ἀντών. Σ. Ψαράν, Ἀργύριον Μ. Δασάν. Ἰωάν. Χριστοφίδην, Ἰερεμίου Μανιᾶν, ἀρχιμανδρ., Ἰωάννην Βεῖκην, Δημήτριον Α. Ἀθανασιάδην, Γεώργιον Κωνσταντίνου, Νικόλ. Ἀσημακόπουλον, Στέφανον Νοταράκη, Ἀδελφ. Κορόνη, Πάτροκλον Παλαμῆδαν, Δημήτριον Χρήστου, δικηγ., Νικ. Θεανόπουλον, Μ. Χρυσανθόπουλον, Ν. Χρηστόπουλον, Α. Εὐσταθίου, Γεώργ. Τσιγαδᾶν, πρωτοδ., καὶ Γ. Π. Τσολάκη. Συνδρομαὶ ὑμῶν ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Π. Γριτζάνη. Ἐνεγράφη ὁ κ. Ἀναστ. Λεοντῆς, πρὸς ὃν ἀπεστάλησαν τὰ φύλλα ἀπὸ τοῦ ἀρ. 455. — κ. Λάμπρ. Εὐνάλην. Εἰς τὸ ἐξῆς θὰ λαμβάνετε 3 ἀντίτυπα «Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης» διὰ τοὺς 3 συνδρομητὰς, ὡς καὶ 3 περιπλέον φύλλα «Ἐκλεκτῶν». Ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ εἴμεθα σύμφωνοι. — κ. Δ. Μαραβέλου καὶ Παναγ. Κανιλλόπουλον φαρμ. Φύλλα ἀπεστάλησαν. — κ. Ἀνδρ. Βλαχοχρήστον. Ἀπεστάλησαν. Ἐκκαθάρσις ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Βμ. Βεκιερέλλη. Ἐχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι εἰσπράττετε καὶ τὰς υπολοίπους 5 ἀποδείξεις, καὶ ὅτι, ὡς ἐκ τούτου, θὰ ἀποφύγωμεν τὴν δημοσίευσιν τῶν ὀνομάτων διὰ τοῦ Γραμματοκιβωτίου μὰς τῶν δυστροποῦντων. — κ. Κ. Ρέγκον. Ἐλήφθη ἐπιστολή σας. Ἀδύνατον νὰ εὐρεθῇ τὸ αἰτοῦμενον Νομικὸν Βιβλίον. Γνωστοποιούμεν ὑμῖν ὅτι ἡ ἐκδοσις ἤρξατο, ὅσον ἀφορᾷ τὸν Χρήστον Ρ*, τὸν δυστροποῦντα συνδρομητὴν ἡμῶν, θὰ φροντισωμεν νὰ τὸν διορθώσωμεν. — κ. Δ. Παναγιωτόπουλον. Ἐλήφθη ἀντίτιμον Φεβρουαρίου. Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Πάνον Ε. Κοντογούρη. Ἐλήφθη ἀντίτιμον πωλησεως φύλλων ἀπὸ ἀριθ. 437—456. Εὐχαριστοῦμεν. Εἰς τὸ ἐξῆς θὰ λαμβάνετε φύλλα 12, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας. Διεβδόμη ἡ αἰτήσις σας τῷ κ. Ι. Τσακασιάνῳ, ὅστις συμμορφωθήσεται ταύτῃ. Δύο σειραὶ τῆς Α' περιόδου τῆς «Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης» ἀπεστάλησαν. — κ. Α. Λαουταρίδην καὶ Τάξην. Ἐλήφθη ἀντίτιμον 4 συνδρομητῶν. Ἀποδείξεις τῶν νεωστὶ ἐγγραφέντων κ. κ. Γ. Ξ. καὶ Α. Χ. ἀπεστάλησαν, ἐπίσης καὶ αἱ 10 σειραὶ τοῦ ΣΓ' ἔτους. Περὶ τῶν λοιπῶν ἐγράψαμεν. — κ. Δ. Θεοδορακόπουλον. Τότε εὐκολώτατον διὰ Γαλλικῶν γραμματοσώμων, ἐν ἐπιστολῇ ἐπὶ συστάσει. — κ. Σ. Α. Ἀντύπαν Λογαριασμὸς ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Δείγματα διαφόρων φακέλων ἀπεστάλησαν. — κ. Α. Κωνοῦδην. Ἐλήφθη Συναλλαγματικὴ Ἐθν. Τραπεζῆς. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν θερμὴν ὑπερ τῶν «Ἐκλεκτῶν» ἐνεργειάν σας. — Υποπρακτορίον Τήνου. Ἐλήφθη ἀντίτιμον μηνῶν Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου. Εὐχαριστοῦμεν. Τῇ διευθύνσει τῆς «Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης», καὶ «Παλιγενεσίας» παρεδόθησαν. Διὰ τὰ λοιπὰ συντελεσθέντων τῇ ἐπιστολῇ σας. — κ. Σπυρ. Ι. Μονεσσάντον. Ἐλήφθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 17 Ταχυδρ. Ἐπιταγή. Εὐχαριστοῦμεν. Λογαριασμὸς ἐπιστολῆς ἐξωφλημένος. Ἀντίτιμον «Ἰστορίας Ἰονίων Νήσων» μετὰ ταχυδρ. ἀρ. 11. Γραμματόσημα δυσεύρετα.

Φύλλα προηγούμενα καὶ τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», στερεώτατα καὶ κομψότατα δεδεμένοι, πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν.

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ὑπάρχει χειρόγραφος κατάλογος Μυθιστορημάτων, δεδεμένων τῶν πλειστων, τοῦ Δουμᾶ, Μοντεπέν, Ρισβόργ, Βελώ, Τεράιλ, κτλ. Τὰ μυθιστορήματα ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἀληθῆ Μυθιστορηματικὴν Βιβλιοθήκην, πωλοῦνται δὲ εἴτε ὅλα ὅμῳ ἢ καὶ χωριστά. Μεταξὺ τῶν μυθιστορημάτων τούτων ὑπάρχει δλόκληρος ἡ σειρά τῶν «Δραμάτων τῶν Παρισίων», συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς «Ὁραίας Ἀνθοκόμου». καὶ πλείστα ἄλλα σπάνια καὶ δυσεύρετα μυθιστορήματα.